

[Vagn Bro.]

foretaget af de nye bestemmelser om overbevillingsnævnet; dette nævn har efter mine begreber været godt som supplerende institution til bevillingsmyndighederne, og det er efter min mening et meget væsentligt kapitel i loven; det er væsentligt, at vi styrker denne institution. Men der er jo ingen grund til på nærværende tidspunkt at komme dybere ind derpå.

Jeg forstod på den foregående ærede ordførers udtalelse, at han mente — og det forundrede mig meget — at den udvidelse, som i § 26 foreslås i marketenderiernes adgang til at holde åbent efter lukketid, skulle have haft almindelig tilslutning i udvalget. Det har i hvert fald ikke fået tilslutning fra undertegnede.

Jeg kan om hele dette problem sige — det er jo et problem, der også berører den lovgivning, som vi skal drøfte efter denne sag — at det er et spørgsmål, om det med den stærke beskatning, vi har i dag, er ret og rimeligt at udtage enkelte grupper af befolkningen, som skal kunne unddrage sig denne beskatning. Jeg ved meget vel — og det er også udmærket — at der er kommet mange skærpede regler for marketenderier. Jeg ved også meget vel, at nu kan politiet møde op i marketenderierne, men jeg vil i og for sig også erkende, at jeg nødig ville gøre det, for sagen er jo den, at det drejer sig om sammenslutninger og foreninger, og jeg er ikke så begejstret for, at politikasketten griber ind her i alt for høj grad. Men det er på den anden side rigtigt, at da der mange steder er tale om meget store restaurationer, faktiske restaurationer, må vi have en ordening på dette punkt. Jeg synes, at vi ganske forflygtiger marketenderibegrebet under den nuværende beskatningsform. Lad mig sige det således, at i det tilfælde, vi får indført kildebeskatning — dette spørgsmål vil måske det ærede medlem, der repræsenterer min gruppe under den næste sag på dagsordenen, komme lidt nærmere ind på — så falder ganske vist hele dette problem bort, så er der i og for sig ingen grund til at sige, at ikke også marketenderier, som opfylder de sundhedsmæssige betingelser kunne komme med derindunder; men som forholdene er i dag, vil jeg dog alligevel bede den højtærede minister betænke, om det er rimeligt, at vi

går ud over selve marketenderibegrebet, som er det, at befolkningen i hvilepausen skal kunne spise sin medbragte mad eller anden mad og drikke et glas øl eller anden spiritus, meget beskedent, altså under selve arbejds pausen. Nu udstrækkes det i forslaget til, således som det vist nok har været kutyme indtil nu, at selve virksomheden ikke alene kan indbyde arbejdere og funktionærer til en forfriskning, men også lade den ene og den anden forening i tilknytning til virksomheden unddrage sig den beskatning, som den højtærede finansminister mener den øvrige befolkning skal betale. Jeg ved ikke, hvorfra den ærede ordfører for socialdemokratiet har, at vi alle skulle have tilsluttet os en sådan ordning. Det er i hvert fald et punkt, som jeg mener vi meget nøje skal drøfte i udvalget. Får vi en ændret afgiftsform, så befolkningen stilles lige, ja, så falder mine indvendinger på dette punkt. I et demokratisk land skal vel ikke alene ordet frihed gælde, også ordet lighed skal vel gælde. En meget fremragende taler, den gamle oberst Tschering, havde det mod for over hundrede år siden i det daværende folketing at sige: friheden, den giver jeg relativt lidt for, det er navnlig på valgdagen, den florerer, men ligheden, lighed for loven, det er et stort princip, som jeg slutter mig til. Der er måske på dette punkt i tidens løb sket en vis ændring i mentaliteten, men det kunne jo være, at den daværende mentalitet var bedre, og at vi skulle vende tilbage til den.

Må jeg føje til, at i spørgsmålet om ansvaret er jeg helt indforstået med, at vi skal have et endog meget skærpet ansvar for restauratørerne. Det er jo netop en af begrundelserne for, at jeg er i tvivl om, om vi kan lade en bestyrer træde i stedet for bevillingshaveren. Det er et spørgsmål, vi også drøftede under behandlingen af det tidligere fremsatte forslag — jeg ser, at den højtærede justitsminister er til stede, han er altid en ivrig tilhører også under forhandlinger, der ikke direkte angår hans ministerium — idet der i betænkningen fandtes et forslag fra justitsministeriet, som jeg ansvarsmæssigt fandt langt, langt bedre end det foreliggende.

Det var et forslag, der gik ud på, at man vendte bevisbyrden om. I dag foreslår man